

paafører en større Byrde til Veienes Bedligelighed. Dette var det andet Spørgsmaal, jeg vilde nævne, og jeg takker det ærede Medlem fra Hille- rørd for, at han har bragt dette Spørgsmaal frem. Jeg skal paa ingen Maade i min Ytringer bidrage til at faare deres Interesser, der i sin Tid have faaet disse Skove med de Byrder, der hvile paa dem; men da de maa finde sig i, at der tages Hensyn til, hvorledes hele Samfundet ellers er stillet, maa man ogsaa, naar det føles som et Onde, være beredt paa at lempe Forhol- dene saaledes, at ikke Byrderne voge i den Kom- mune, hvor Vedkommende ikke har Bolig. Det er nu ikke en landkommunal Næringsstat, der be- høves, som den høitærede Finansminister berørte; men det, som det kommer an paa i dette For- hold, er, om vi kunne faae den interkommunale Be- statning; den vilde hjælpe noget, om ikke fuld- stændig paa disse Forhold. Det tredje Punkt, jeg vilde berøre, er det overordentlig vigtige Spørgsmaal, som man maa hilse med Glæde som et Exempel paa, at denne Finanslov gaar ind paa Diebliffets brændende Spørgsmaal og paa, hvad Statsvellet kræver, og det er de Skridt, der skulle foretages for at faae Kjøbenhavn gjort til en Frihavn, og den Stilling, Kjøbenhavn da vil komme til at indtage. Men ved denne Leilighed maatte jeg maaste overfor det ærede Medlem for Hille- rørd bemærke, at det vist vil være utilstedeligt at styde denne Sag for langt ud i Fremtiden, indtil Spørgsmaalet om Kalkbrænderihavnen bliver afgjort. Jeg tror, der er en bydende Nødvendighed allerede med Hensyn til de Forhold, der finde Sted i vort Naboland, for at sørge for at skaffe Kjøben- havn og derigjennem ogsaa Landet i det Hele de Indtægter, som kunne indflyde ad den Vej. Men dette Spørgsmaal er ikke alene et statsøkonomisk Spørgsmaal for Danmark. Det hænger jo sammen med de finansielle Operationer, der ere gjorte i vort Naboland, og da nu Spørgsmaalet er reist saaledes, at der fra en stor Handelsstad, som Kjøbenhavn har konkurreret med, er rettet Fore- spørgsel om, hvorvidt derværende Handlende kunne nedsette sig her i Kjøbenhavn, saa at Kjøben- havn, bortset fra Isvintre, kunde blive en betyde- lig Handels- og Stapelplads ved Østersøen, maa jeg gjøre opmærksom paa, at Spørgsmaalet derved faar ganske andre Dimensioner, og det Spørgs- maal, hvorvidt Kjøbenhavn skal undrages de Farer, der ere forbundne med en Overrumpling og Udølgelse af store Værdier, bliver ikke blot et dansk Spørgsmaal, men et Spørgsmaal for mange Andre. Og nu vil jeg kun, siden der er talt om en Havn udenfor den indre Havn, be- mærke, at, naar jeg havde nogen Indflydelse paa de Forhold, vilde jeg være rede til strax at ned- lægge de nuværende Forter som militære Forter og bruge dem i Handelens Interesse, da det jo er bevistligt, at de ligge saaledes, at de ikke længer kunne have nogen Betydning med Hensyn til at

holde en Fjende og et Bombardement borte fra Byen. Jeg vilde derved ikke foregribe det andet Spørgsmaal, om det skulde blive nødvendigt for de Sagtyndige at lægge Forter der, hvor man for Diebliffet mener, at de kunne ligge for at yde Rykte i militær Henseende. Jeg siger kun, at for Diebliffet ligge Forterne saaledes, at de egentlig slet ikke egne sig til Andet, end at Folk kunne bruge dem som Paaskud til at sige: Dan- marks Hovedstad er jo befæstet, — og derfor behandle Kjøbenhavn som en befæstet By. Vil man tage disse Befæstninger bort — de betyde jo i sig selv Intet — saa tager man dette Paaskud bort til voldeligt Overfald paa en aaben By. Men jeg vil sige til, at, naar Interesserne blive saaledes, at det ikke bliver Danmark alene, der faar Interesse i Kjø- bnhavn som Handelsplads, men at mange andre store Interesser gaa i samme Retning, saa vil og- saa Spørgsmaalet om at træde iveauen for den merkantile Udvikling blive saa betydeligt, at Ved- kommende nok vilde holde sig borte dervfra. Før jeg gjøre en Bemærkning overfor Finansministeren, som den høitærede Minister ikke maa tage mig ilde op. Da dette Spørgsmaal og det foregaaende Spørgsmaal kom paa Bane, værge de den høitærede Finansminister sig imod at kunne udtale sig fuldstændig derom, da det laa under Inden- rigsmministeren. I samme Grad, som Spørgs- maalene blive store og af stor politisk Betydning for Landet, forekommer det mig, at de strengt taget ikke høre under en speciel Fagminister, men at Finansministeren i sin Egenkab af Conseils- præsitent ogsaa maatte have et Ord at sige derom.

Finansministeren (Estrup): Dersom jeg ikke huster feil, er der i denne Samling ind- bragt en Interpellation til Indenrigsministeren om Skovbestatningsspørgsmaalet. Det var særlig med Hensyn dertil, at jeg før gjorde den Bemærkning, at, hvad jeg udtalte her, maatte tages som en Ud- talelse fra mig personlig, fordi jeg selvfølgelig ikke kunde foregribe det Regjerings svar, som fra Indenrigsministerens Mund vilde komme paa Inter- pellationen. Saaledes vare mine Bemærkninger at forstaa.

Dinesen: Jeg skal indskrænke mig til et Par Bemærkninger i Anledning af det nu ogsaa sidst af Finansministeren berørte Spørgs- maal. Efter den Forhandling, der derom har været ført haade nu her i Thinget og forud i Fi- nantsudvalget, er jeg fuldtvøl paa det Rene med, at det Næsteste vilde have været at forhandle dette Spørgsmaal med Indenrigsministeren. Naar jeg har reist Spørgsmaalet her idag, er Grunden dertil den, at, da man i Finansudvalget havde forhandlet med Finansministeren, og der senere var Tale om, at Indholdet af de Skrivelser, der vare veglede med Finansministeren, skulde have